

Иван Вазов

Здрач

Петлите весело пропяха
по дворищата още тъмни,
но по небето забледнях
звездите. Скоро ще да съмне,
живота дневен пак ще гръмне.
Петлите весело пропяха.

Здрач иде. Сипва се зората,
разбудените псета бясно
разляяха се в тишината,
на Витоша гърбът по-ясно
рисува се във небесата.
Здрач иде, сипва се зората.

И аз да стана пак да пиша.
Звънтят в душа ми стиховете,
по-ран от птички в клоновете,
денят ще трябва да здравиша
и песните, в съня зачети,
ще стана аз да ги напиша.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5050>]